

Materialpriser, naar Humle og Maltpriserne undergaa stærke Forhøjelser, og disse blive af mere konstant Natur, eller naar der indtræder den forventede Merudgift til Arbejds løn, kan det blive nødvendigt at gaa højere op, men dette Hensyn ligger udenfor, hvad vi i Øjeblikket have at beskæftige os med.

Det foreslaas i Lovforslaget, at de første 2000 hl i ethvert Bryggeri kun skulle svare en Skat af 8 Kr. pr. hl, dette Krantum faar altsaa en Moderation. Det er en noget lignende Fremgangsmaade, man har været inde paa i 1897 og senere har forladt, men som jeg tror, det vil være rigtigt at vende tilbage til, naar man staar overfor en forholdsvist betydelig Forøgelse af Ølbeskatningen. Jeg tvivler nemlig paa, at de mindre Bryggerier ellers ville kunne klare sig i Konkurrencen. Det er en Haand, vi i saa Henseende række dem, ud fra et naturligt Billighedshensyn. Skattelempelsen andrager 4,500 Kr. for hvert Bryggeri.

Alkoholgrænsen har jeg ikke foreslaaet forandret, den vil vedblivende være $2\frac{1}{4}$ pCt. Jeg har været inde paa en Overvejelse af, om det var rigtigt at forandre Alkoholgrænsen, idet der er visse Forskydninger at bemærke i Forbruget, ovenfra af det skattepligtige Øl nedefter mod Alkoholgrænsen, og nedenfra i Forbruget af det skattefrie Øl opefter mod Alkoholgrænsen. Men jeg er alligevel bleven staaende ved den tidligere Alkoholgrænse, idet jeg ikke tror, at der fiskalt vilde vindes noget væsentligt Udbytte ved at flytte den. Fabrikationen vilde blive underkastet en Del Forstyrrelse, men den vilde sikkert rette sig efter den nye Grænse, saa at Statskassen ikke vilde have nogen videre Fordel deraf.

Det andet Spørgsmaal, jeg har haft til Overvejelse, var, om man under en eller anden Form skulde tage den hidtil ubeskattede Ølproduktion med ind og i hvert Fald beskatte de dyrere Arter af skattefrit Øl, de saakaldte lagrede skattefrie Ølsorter. Der er her Tale om en ikke ubetydelig Produktion, men jeg har heller ikke ment det rigtigt i saa Henseende at gøre nogen Forandring. Det er sikkert, at de skattefrie Ølsorter ere et godt Middel til Fremme af Afholdsbevægelsen og til Bekæmpelse af Drikkeriet i det hele. Dette at paalægge alle de bedre alkoksvalge Ølsorter en særlig Beskatning vilde være at virke mod dette Formaal, og desuden vilde det rent skatte-teknisk set være vanskeligt at gennemføre. Vor Øl- og Spirituskontrol tiltror sig i alt Fald ikke at kunne gøre det med fuld-stændig Sikkerhed, idet det, naar man

forlader den nuværende reelle Alkoholgrænse og gaar over til at sætte en ny Grænse efter Lagring, skatteteknisk set vil være vanskeligt at føre Loven igennem. At sætte Alkoholgrænsen langt ned f. Eks. til 1 eller $1\frac{1}{2}$ pCt., hvorved man vilde fordyre de fleste nogenlunde drikkelige Hvidtølsorter og andre lette Ølsorter, tror jeg ikke vilde være rigtigt, fordi man af Hensyn til Afholds- og Maadeholdsbevægelsen ikke bør ramme dem, naar det ikke er nødvendigt af fiskale Grunde, hvilket jeg ikke skønner det er.

Jeg henleder Opmærksomheden paa § 10 i det Lovforslag, jeg forelægger. I Stedet for den tidligere diskretionære Bemyndigelse, der tilkom Toldbestyrelsen med Hensyn til Fastsættelsen af Beskaffenheden af de Fustager, paa hvilke Øllet maa fraføres Bryggerierne, indsættes nu den bestemte Regel, at det kun maa fraføres Bryggerierne paa saadanne Fustager, der ere i Overensstemmelse med det nye Meter-system. Dette rører ved et gammelt Strids-spørgsmaal ogsaa her i dette Ting og betyder Opfyldelsen af en Fordring, som jeg tror korrekt og naturligt maa stilles, efter at vi ere gaaede over til Metersystemet. Vedkommende Paragrafs 1ste og 2det Stykke lyder saaledes: „Skattepligtigt Øl maa kun fraføres Bryggerierne paa $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{5}$ og $\frac{1}{10}$ Hektoliterfustager, der ikke maa indeholde over henholdsvis 100, 50, 20 og 10 l, samt paa 35 cl Flasker, hvoraf 285 regnes lig 1 hl. Andre Fustager eller Flasker maa kun bruges efter Toldbestyrelsens særlige Tilladelse.“ Dette sidste sigter til at skabe en rimelig Overgangstid for Benyttelsen af de gamle Fustager, som ere tillempede efter hidtidig Praksis til nogenlunde at ækvivalere de efter Meter-systemet korrekte Fustager. Men det kan naturligvis ikke være Meningen at bibeholde denne Overgangstid i en Uendelighed, og derfor vil der administrativt blive fastsat en bestemt Grænse for Overgangstiden, inden hvilken det hele skal være bragt i rette Orden.

Ølforbruget har jo bevæget sig i det hele nogenlunde med Folkemængden. Det er, ligesom der er nogen Vaklen deri i det sidste Par Aar, men taget i det lange Løb, hvad man altid maa gøre, naar det drejer sig om et stort Forbrug, kan det siges, at Forbruget omtrent har bevæget sig med Folkemængden, uden at Beskatningen har øvet nogen særdeles følelig Indflydelse derpaa, naturligvis naar jeg undtager den første Gang, da man lagde den store Ølskat paa uden samtidig at forhøje Spiritusafgiften, og da der ganske